Departe de țară, fostul boxer Milică Teodorescu se gindește la ai lui...

La una din sutele de ferestre ale hotelului Florence din 102 West 44 th. Street New-York, lumina nu s-a stins încă, deși acele ceasornicelor și-au continuat neobosite înaintarea peste hotarele miezului de noapte...

Un bărbat în jurul vîrstei de 45 de ani, brunet, cu o figură pe care

energia și-a imprimat de mult pecetea, a deschis geamul privind gînditor puzderia de lumini și reclame care scinteiază la picioarele lui. „Blok-house"-urile new-yorkeze — coloși de oțel și beton armat — caută, parcă, să închidă drumul privirii sale. Dar gîndurile, ca niște sfredele ascuțite, străpung distanțele, peste întinsuri de oceane, purtîndu-l pe aripile lor, undeva departe, spre țara unde el a văzut pentru prima oară soarele...

Omul acesta care privește gînditor reclamele new-yorkeze a plecat de aproape 20 de ani din Romînia. Se numește Milică Teodorescu.

...Avea pe atunci 24 de ani. Tînăr, entuziast, curajos, Milică Teodorescu atras de managerul francez Mazouin, a traversat Atlanticul : Avea cu el tinerețea, o teribilă dorință de afirmare și o... pereche de mănuși de box. La New-York îl aștepta faimosul manager Gus Wilson. Ochiul versat al întreprinzătorului yankeu nu se înșelase. Tînărul romîn n-avea prea mari pretenții materiale și era gata să-și măsoare forțele cu orice boxer fără să țină seama de experiența și palmaresul adversarului. Dovada cea mai bună e că „Milo" nici nu pusese bine piciorul în New-York și cerea — în goană după afirmare — să se bată cu celebrul Henri Bob Armstrong, „minunea neagră" care la ora aceea deținea două titluri mondiale și se pregătea în plin „camping" să-l asalteze pe cel de al treilea. Gus Wilson a știut să-și tempereze noua achiziție, oferindu-i ca adversar pe Glynn Lee, „tigrul din Kansas". Milică Teodorescu a pășit cu dreptul îmblînzind „tigrul" cu upercuturi dure la corp care aveau să-i aducă unanima apreciere a specialiștilor care l-au numit „the golden boy" (băiatul de aur). Ziarele new-yorkeze au folosit mai tîrziu multă cerneală pentru a sublinia curajul și puterea lui Teodorescu. Angajamentele se țineau lanț dar dolarii nu se adunau niciodată prea mulți în buzunarele „băiatului de aur". Ani de-a rîndul, Milică Teodorescu a colindat orașele americane, a cunoscut mereu atmosfera de tavernă a marilor arene din Chicago, San Francisco, Los Angeles

Milică nu ezita să lupte cu adversari mai grei decît el atunci cînd nu existau alte perspective de angajament. „The golden boy" suia cu zimbetul pe buze treptele ringului, privind temerar spre adversarul său care, uneori, era mai greu cu 8—10 kg. Romînul și-a atras mereu admirația de partea sa. El a reușit meciuri senzaționale cu pugiliști celebri ale căror performanțe cîntăreau greu de tot. Pugiliști de clasă ca Fritzie Zivic, Rocky Graziano, Steve Beloise, Ettore Mortale, Tony Vera, Cocoa Kid, Tony Martin, Holman Wiliams, Izzi Janazzo, Alf Romero, Jose Basora, Carl Blaho, Vittorio Venturi și alții au luat contact cu pumnii tari ai lui Milică Teodorescu. Compatriotul nostru a obținut victorii strălucite dar a gustat destul de des și din cupa amară a înfrîngerii. Anii treceau și odată cu ei și tinerețea... Și totuși Milică era nevoit să se avînte în lupta de pe ring. Trebuia să trăiască... Dar într-o zi, Milică Teodorescu și-a dat seama că e un om „terminat" în fața managerilor...O depresiune nervoasă l-a silit apoi să stea cîtva timp într-un spital. Ultimul meci la susținut în 1948 la Honolulu, cînd a pus punct palmaresului său cu o înfrîngere prin k. o. în repriza V-a...

P.S. Eu nu m'am însurat, încă
Sper să vin acasă, și voiu face și asta, cu o romîncă

Milică Teodorescu a fost astfel nevoit să agațe în cui pentru totdeauna mănușile de box și să se mulțumească cu tăieturile din ziarele americane care aminteau despre victoriile și înfrîngerile sale în epoca tinereții. Cu greu a găsit apoi o anonimă slujbă de contabil la o companie din New-York, unde acum, lucrează de dimineață pînă seara.

Anii care au zburat n-au fost însă în stare să-l facă pe Milică Teodorescu să uite de marea sa pasiune, vioara. El își petrece orele libere în fața partiturilor muzicale. A absolvit, de altfel, la Academia Cronin, cursul de vioară și a dat concerte la Carnegie Hall, una din cele mai mari săli de concerte din Statele Unite.

In anii grei care l-au ținut departe de meleagurile natale atîta vreme, Milică Teodorescu a păstrat mereu vie și neîntinată în inima și gîndurile lui dragostea de țară. El scrie zeci de scrisori prietenilor din Romînia, împărtășindu-le necazurile și nădejdile sale. Una din aceste scrisori i-a fost adresată acum cîtva timp, antrenorului de box Frankie Nour de la Știința. Avem în fața noastră această scrisoare:

„Mi-e dor de ai mei și aș dori să mă întorc în Romînia", *scrie Milică Teodorescu.* Aș vrea să-mi văd părinții și prietenii de care m-am despărțit de atîția ani. Sînt bucuros că Milică, (n.r. Dumitru Gheorghiu de la Dinamo), nepotul meu, este acum un boxer bun. Mulțumesc pentru mica fotografie ce mi-a trimis-o. Transmite-i succes și sănătate. Spune-i lui Milică să nu-și neglijeze școala să-și termine studiile căci are nevoie în viață de o *carieră permanentă* pe lîngă box".

Tot din aceeași scrioare aflăm vești despre Toma Aurel, un alt boxer romîn plecat, cu ani în urmă, în Statele Unite. Acum Toma Aurel este șofer la San Francisco-California.

Și iată și P.S.-ul, notat într-un colțișor al scrisorii.

„Eu nu m-am însurat încă. Sper să viu acasă și o voi face, și asta cu o romîncă".

...La o fereastră a hotelului Florence din New-York, un om în jurul vîrstei de 45 ani, privește gînditor. Își ia apoi vioara din cutie și începe să cînte. Poate în melodia tristă ce se pierde ușor, se topește însăși nostalgia și durerea pe care ți-o dă depărtarea, atunci cînd te gîndești la țara ta, la prieteni, la părinți...

In sunetele ce înfloresc pe corzile viorii și se pierd în eter se împletesc accentele mișcătoare ale neuitatei doine romînești...

G. MIHALACHE

SARBATOARE LA MIERCUREA NIRAJULUI

Pentru țăranii muncitori din Miercurea Nirajului (R.A.M.), ziua deschiderii festive a Spartachiadei de iarnă a tineretului a fost prilej de adevărată sărbătoare. In sala de sport a comunei s-au adunat sute de săteni. Ei au ascultat cuvîntul președintelui colectivului sportiv Gyorgy Deutsch, care a vorbit despre realizările sportivilor din comună, amintind și despre succesele lor în campionatul raional la volei și la unele probe atletice, unde au cîștigat titluri de campioni.

După o demonstrație de popice au urmat concursuri în cadrul Spartachiadei la șah și tenis de masă.

PRIMELE VEȘTI...

...din regiunea Bacău — relatate telefonic de corespondentul nostru V. Mihăilă — vorbesc despre entuziasmul cu care tineretul a primit organizarea celei de a doua ediții a Spartachiadei.

Cele dintîi date statistice sosite la centrul de regiune anunță o largă participare. In cinci raioane: 6633 concurenți.

In raionul Tg. Ocna șahul este sportul care a atras cei mai mulți amatori: 1172. Vin apoi, în ordine, tenisul de masă, gimnastica și trînta. Comunele cu cele mai multe înscrieri sînt Rîpele și Onești.

26 colective sportive din raionul Moinești au organizat concursuri la șah și tenis de masă. In unele comune, ca de pildă Berești, Teșcani, Tazlău, etc., întrecerile au fost urmărite de sute de spectatori. La Teșcani, festivitatea de deschidere a fost urmată de o demonstrație de haltere.

In aceeași atmosferă de entuziasm au fost organizate primele concursuri ale Spartachiadei de iarnă a tineretului și în raioanele Tg. Neamț și Piatra Neamț.

In contrast cu aceste raioane, în care cele dintîi acțiuni întreprinse pe linia cuprinderii unui număr cît mai mare de tineri la întrecerile Spartachiadei dovedesc preocuparea activiștilor sportivi, în raioanele Roman și Adjud Spartachiada de iarnă este încă în... anonimat. Pînă cînd?

MINIMUM 500 PARTICIPANȚI...

...este angajamentul consiliului colectivului sportiv Mao-Tze-Dun din Capitală. Și sînt posibilități ca această cifră să fie cu mult depășită. Datorită unei largi munci de propagandă (afișe, articole la gazeta de perete, popularizare prin stația de radio amplificare), un mare număr de muncitori din uzină s-au înscris pe listele de concurs

Prima Spartachiadă a sportivilor nevăzători

A trecut o jumătate de an de cînd a luat ființă secția pentru cultură fizică și sport a Asociației orbilor din R.P.R. Printre realizările acesteia se numără și Spartachiada orbilor din R.P.R., prima competiție de mare amploare, care acum se apropie de sfîrșit. Această Spartachiadă a cuprins trei discipline sportive: atletism, gimnastică și șah.

In aceste zile are loc în sala din str. Smîrdan 5 turneul final al campionatului de șah al orbilor. Participanții și participantele s-au calificat în întrecerile semifinale desfășurate la Cluj, Iași București. In fața tablelor de șah sînt reuniți studentul orb Viorel Crăciun din Cluj, alături de jucători cu clasificare sportivă ca N. Vîtcă (București), Szyghyarto Karol, (Timișoara), Gh. Dumitrescu (Iași), D. Morărașu (Cluj). Pentru a da un plus de interes întrecerilor a fost invitat să participe și maestrul sportului Petre Seimeanu. El susține partidele fără să vadă tabla (partide oarbe).

In turneul feminin, alături de finalistele Maria Tatarușan și Elena Lăpușneanu (Buc.), Leontina Moldovan (Sibiu), Ana Neagoș (Cluj), Elena Manea (Arad), a fost invitată și fosta campioană de șah a R.P.R. Lidia Giuroiu.

De notat că acest concurs de șah al nevăzătorilor se desfășoară în aceeași sală în care au loc întrecerile finalei campionatului republican. Spectatorii acestor concursuri pot lua parte și la un concurs special de dezlegări de probleme de șah, compuse de șahiști orbi. Concursul este dotat cu premii în cărți și reviste de șah.

După primele runde, în turneul masculin conduc Petre Seimeanu și Viorel Crăciun cu cîte 5 puncte (din 5 partide), iar la fete în frunte se află Lidia Giuroiu cu 5 puncte (din 5) și Maria Tătărușanu cu 4 (din 5).

Spartachiada sportivilor nevăzători va continua la 13 decembrie cu turneul de șah pe echipe, care va reuni reprezentativele București, Cluj și două combinate Timișoara-Arad și Iași-Sibiu.

In zilele de 15 și 16 decembrie, Spartachiada ia sfîrșit cu disputarea finalelor la gimnastică și atletism în sălile Dinamo și Floreasca.

DIN EXPERIENȚA UNUI COLECTIV SPORTIV SĂTESC

De curînd, ziarul *Drapelul roșu*, organ al comitetului regional P.M.R. și al Sfatului popular regional Timișoara a consacrat un spațiu apreciabil campionatului de casă al tinerilor sportivi de la G.A.S. Giarmata, considerat ca un succes al sportului de masă pentru întreaga regiune.

Ziarul relevă în mod deosebit rezultatele meritorii obținute de numeroși tineri din această comună, fie ca rod al condițiilor ce le-au fost create, fie datorită seriozității cu care s-au pregătit în vederea acestui campionat.

In articolul de față ne propunem a urmări tocmai aceste aspecte, pentru ca exemplul celor din Giarmata să nu rămînă izolat.

Felul în care a fost organizat campionatul de casă la Giarmata a constituit însuși elementul motor al succesului obținut. Intr-adevăr, președintele colectivului sportiv, inginerul *M. Mihăilă* a știut să atragă în jurul său o serie de oameni entuziaști și pricepuți ca *Alexandru Lucaci* și *Lucian Dee*, secretarul colectivului sportiv, respectiv responsabilul cu munca de instruire, *Francisc Merschdorf*, responsabilul financiar al gospodăriei și profesoara de educație fizică *Cornelia Reitter* de la școala elementară din localitate. Fiecărui membru din comisia de organizare i s-au trasat sarcini precise în legătură cu stabilirea etapelor campionatului. In același timp, pentru completarea necesarului de echipament și material sportiv ca și pentru asigurarea premiilor s-a alocat colectivului sportiv din fondul gospodăriei suma de 4000 lei.

Prin munca consecventă și rodnică a acestei comisii campionatul de casă a găsit toate lucrările pregătitoare efectuate din timp. N-a lipsit nici preocuparea de a „imortaliza" principalele momente ale întrecerilor prin fotografii, care apoi, adunate într-un album, să reprezinte o adevărată „carte de vizită" a acestui colectiv sportiv.

Buna pregătire a majorității participanților a fost reflectată de rezultatele pe care ei le-au obținut. Pregătirea lor multilaterală i-a ajutat să obțină victoria chiar și în mai multe probe, cum a fost cazul tînărului *Petru Tasch* — un adevărat performer! — care a cîștigat nu mai puțin de 5 probe: înălțime cu 1,60 m., greutate (5 kg.) cu 11,50 m., triplu salt cu 12,05 m., lungime cu 5,60 m., grenadă cu 56,10 m. Cu astfel de posibilități nu se știe dacă Petru Tasch nu va deveni în curînd un cunoscut pentatlonist sau chiar decatlonist. Cei 16 ani ai săi lasă să se întrevadă din plin acest lucru...

Pe aceeași listă a „performerilor" au mai figurat tinerii *Vasile Kohut* și *Benedict Gorodeschi*, cîștigători a cîte patru probe. Campionatul de casă de la Giarmata a relevat și alte elemente cu reale aptitudini în diverse probe, ca de pildă *Ion Weber* (39 puncte la proba de tir 50 m. culcat rezemat din 50 focuri). *Alexandru Tiriș* cu 4,32 m. la lungime (are numai 12 ani!), *Francisc Nover* cu 5,30 m. la aceeași probă, după cum în jocurile de echipă o bună impresie au lăsat fotbaliștii *Marin Axente, Gheorghe Bosneac, Vasile Cordea*, handbalistele *Ana Nagy, Anne Marie Grund*, ca și voleibalistele *Edi Hartman, Adela Roth* și *Gertrude Kelter*.

Aceste rezultate sînt cu atît mai meritorii cu cît ele au fost realizate de tineri începători în sport. Iată de ce nu ne vom mira dacă într-un viitor apropiat, printre componenții unor echipe cunoscute sau printre sportivii de frunte vom descoperi și tineri care și-au aflat începuturile în sport în întrecerile de la Giarmata.

Iată-i, în plin efort, pe doi dintre protagoniștii campionatului Petru Tasch (*săritura în lungime*) și Benedict Gorodeschi (*aruncarea discului*).